

der hersker videnskabelig usikkerhed, kan *forsigtighedsprincippet* anvendes ved afgørelse af, hvilke risikohåndteringsforanstaltninger, der kan anvendes for at sikre et højt beskyttelsesniveau.

Med fødevarerforordningens artikel 7 er der skabt et ensartet grundlag i Fællesskabet for anvendelse af forsigtighedsprincippet på fødevarer- og foderområdet, jf. også bemærkningerne til lovforslagets kapitel 2.

Som udgangspunkt skal enhver vurdering af farer og risici fremover foretages af Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet. Dette vil sikre en ensartet vurdering af farer og risici i alle medlemsstaterne.

Fødevarer sikkerhedsautoriteten har til opgave at udarbejde videnskabelige vurderinger og yde videnskabelig og teknisk bistand i forbindelse med Fællesskabets lovgivning på alle områder, som har indflydelse på fødevarer- og fodersikkerheden.

Det må imidlertid forventes, at der vil opstå situationer, hvor faren endnu ikke er vurderet af Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet. I disse tilfælde foretages vurderingen af de nationale myndigheder eller af Kommissionen. Ved sager, som berører flere EU-lande, koordinerer Kommissionen indsatsen, så risikohåndteringen bliver ens i medlemsstaterne.

I det omfang forsigtighedsprincippet anvendes nationalt, skal der ske underretning af Kommissionen, der herefter tager stilling til, om der er behov for koordineret indsats.

Med forordningen gennemføres et hurtigt varselssystem for foder og fødevarer (»Rapid Alert«). Når en medlemsstat konstaterer en fare, er landet forpligtet til at sende systematiseret information til Kommissionen, som videre sender oplysningerne til de øvrige medlemsstater. En sådan oplysning vil blive lagt til grund ved vurderingen af, om et parti eller en sending kan antages at være forurenede. Systemet har fungeret siden ikrafttrædelsen af fødevarerforordningen den 20. februar 2002.

Fødevarerforordningen indeholder endvidere et princip om sporbarhed af fødevarer og foder med henblik på, at sporbarheden i tilfælde af en undersøgelse sikres i alle led. Fødevarerforordningens artikel 18, stk. 2, lyder:

»Ledere af fødevarer- og foderstovirksomheder skal være i stand til at identificere, hvorfra de har fået leveret en fødevarer, et foder, et dyr, der anvendes i fødevarerproduktionen, og ethvert stof, der er bestemt til, eller som kan forventes at blive tilsat til en fødevarer eller et foder. Til det formål skal der etableres systemer og procedurer, hvorved sådanne oplysninger kan

stilles til rådighed for de kompetente myndigheder på deres anmodning.«

3.2. Kontrolforordningen

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 af 29. april 2004 om offentlig kontrol med henblik på verifikation af, at foderstof- og fødevarerlovgevingen samt dyresundheds- og dyrevelfærdsbestemmelserne overholdes (herefter kontrolforordningen) er rettet mod medlemsstaterne og definerer myndighedernes opgaver og forpligtelser i relation til kontrol med virksomheders overholdelse af lovgivning om foder, fødevarer, dyrevelfærd og dyresundhed. Forordningen retter sig også mod Kommissionens opgaver og forpligtelser overfor medlemslande og tredjelande.

Udgangspunktet er, at virksomhederne i alle led i kæden fra jord til bord er ansvarlige for at overholde gældende lovgivning. De nationale kontrolmyndigheders opgave er at gennemføre regelmæssig og risikobaseret kontrol af, om virksomhederne overholder lovgivningen.

Det fremgår af forordningen, at den offentlige kontrol skal gennemføres regelmæssigt og i alle led i kæden fra jord til bord. Kontrollen skal være risikobaseret og som hovedregel gennemføres uanmeldt. Kontrolmyndigheden skal sikre effektivitet, kvalitet og ensartethed i kontrollen. Kontrollen skal gennemføres i henhold til nedskrevne procedurer, og resultaterne af kontrollen skal dokumenteres.

Myndigheden skal råde over de nødvendige faciliteter og det nødvendige personale. Myndigheden skal sikre, at den regionale kontrol koordineres og bliver udført effektivt. Der skal være samarbejde mellem de centrale myndighed og de regionale kontrolmyndigheder.

Kontrolmyndighederne skal kontrollere foder- og fødevarer virksomheder, inden de bliver godkendt til produktion. Myndighederne skal kunne trække godkendelsen tilbage, hvis betingelserne for godkendelsen ikke længere er til stede.

Kontrolmyndighederne skal have beredskabsplaner til håndtering af krisesituationer.

3.3. Hygiejnepakken

Den såkaldte hygiejnepakke er et resultat af en omarbejdning og sammenskrivning af fællesskabets retsforordninger for fødevarerhygiejne, dyresundhed og kontrol.

Hygiejnepakken omfatter: (1) fødevarerhygiejne, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr.